

добрыѣ козы са вѣдятъ около Ангорѣ, въ описанный кръгъ. Тѣ живѣятъ по горыѣ отъ 700 до 1200 метра высокы и ся усыщатъ добрѣ. По-голѣмыѣ высочины гы поврѣждатъ съ своитѣ студове; но топлината на долныѣ гы поврѣжда еще повече.

Мѣстото, което храни тѣзи скъпоцѣнны животны, е бѣдно откъмъ растителность и николко не прилича на европейскыѣ богаты пасбища и плодовиѣ ребра на нѣкои горы и планины. Възвышеніята сѣ камъливы и сухи, пусталы.

Ангорската коза прызлазя вѣроятно отъ домашныѣ козы; тя е придобыла новыѣ си скъпы качества отъ мѣстныѣ условія. На Истокъ вѣруватъ, че Ангорскыѣ козы не могатъ ся прѣнесе на новы мѣста, безъ да имъ ся измѣни козината на лошо. Вліяніето на мѣстото было до толкози силно, щото опытносто око лесно може да отдѣли стадата отъ лѣвыи брѣгъ на Къжжль-Ирлѣкъ отъ стадата на десныи брѣгъ. Жителитѣ много ся пазятъ да не прѣкарватъ стадата си отъ единъ казъ въ другъ.

И наистинѣ, до сега не е было възможно да ся причучатъ тѣзи козы на новы мѣста безъ измѣненіе въ вълнжтѣ си. На второто поколѣніе козината са измѣнява твърдѣ много на лошо. Това измѣненіе става даже и въ таквызи ближны мѣста като Смирна и Цариградъ. Въ мѣстныѣ условія при Ангорѣ има таквызи, отъ които завеси хубавината на вълнжтѣ, защото тая хубость ся забѣлѣжава и въ космыѣ на коткыѣ. Но най послѣ не ще ли могатъ да ся развѣдятъ тѣзи козы и по други мѣста? Еще не може да ся каже не. За да ся достигне единъ сполукъ, първото условіе е, да ся донесятъ козыѣ на таквызи гористы мѣста, които да приличатъ на Ангорскыѣ. Между това въ досегашныѣ опыты не сѣж мыслили за тѣзи подробности. Днесъ ся занимаватъ съ тѣзи работѣ хора просвѣтены и Изидоръ Сентъ-Илеръ е расподѣлилъ козыѣ, които недавно е изнесълъ изъ Ангорѣ, на таквызи мѣста, които иматъ най-голѣмо сходство съ мѣстата около Ангорѣ.

Ангорскыѣ козы не ся отгледватъ по-подробно отъ домашныѣ козы. На мѣстото си тѣ прѣкарватъ зимѣтъ подъ открыто небе; само когато студѣта надмине 15 градуса, затварятъ гы въ лоши яхъры, дѣто имъ дагатъ ло